

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

IMPULS

NR. 2   APRIL 1984   13. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

HUSK!

DIN FORGÆNGER

I EMBEDET HAR DE TIDLIGERE

NUMRE AF IMPULS

HAR DU FÅET DEM?

Udsendelses- tidspunkt	Frist for indlevering af artikler m.v.
Januar	1. december
April	1. marts
Juli	1. juni
Oktober	1. september

REDAKTION: Gunnar Hauerberg, Vestervang 32,
Øster Højst, 6240 Løgumkloster, tlf. 04 - 77 52 20

EKSPEDITION: Landsgildekantoret, Mikkil Bryggers Gade 1,
1460 København K., tlf. 01 - 12 27 02.

OPLAG: 900 eksemplarer.

Udgivet af Sct. Georgs Gilderne i Danmark,
Mikkil Bryggers Gade 1, 1460 København K.
Telefon 01 - 12 27 02.

redaktøren har ordet

GILDEMESTERTALER.

Når gildemestre mødes, drejer samtalen sig næsten altid på et tidspunkt ind på problemet BMNER TIL GILDEMESTERTALER.

Nogle har lettere ved det end andre, men jeg tror, at de fleste gildemestre før eller senere er kommet i bekneb for et passende emne for talen ved den forestående gildehal.

Der er selvfølgelig den mulighed, at tage gildeloven fra en ende af; ligesom man kan blive inspireret af de forslag til væbnerspørgsmål, der findes i ritualbogen. Men alligevel. Nye ideer er altid velkomne.

I dette nummer af IMPULS foreslår Lystrup fra 4.København oprettelsen af en gildemestertalebank. Lystrup foreslår, at den placeres enten på Landsgildekontoet eller et andet sted, hvor kopimulighed forefindes.

Redaktøren af IMPULS vil gerne tilbyde at huse en sådan eventuel bank for gildemestertaler. Med IMPULS forsøger jeg i forvejen at give ideer og emner til gildemestertaler, så oprettelsen af banken vil blot være en udvidelse af dette område. Endvidere vil en sådan udvidelse betyde, at det bliver lettere for mig at udvalge gildemestertaler til offentliggørelse i IMPULS. I øjeblikket kan jeg kun bringe de taler, som i forvejen bliver offentliggjort i lokale gildeblade, men Lystrups forslag

vil indebære, at udvalget af taler bliver større, med deraf følgende mulighed for mere alsidighed.

Jeg stiller mig således gerne til rådighed for denne opgave.

Til slut et lille hjertesuk:

Jeg har ved tidligere lejlighed på dette sted skrevet, at det virker forkeert på mig, hvis den anden gildemesters tale blot læses op uden kommentarer.

En gildemestertalebank vil give gode muligheder for noget sådant, men:

Får du lyst til at benytte en gildemestertale (eller et ridersvar e.l.), uanset om vi opretter den omtalte bank, eller du tager talen her fra IMPULS, så gør dine gildebredre - og dig selv - den tjeneste, at fortælle HVORFOR du har valgt netop denne tale. Hvad var det ved talen, der fangede dig. Var det måden, den var bygget op på? Var det sproget? Var det emnet? Eller var det noget helt andet?

Din begrundelse for at benytte netop denne tale ved netop denne lejlighed vil have det hele op fra blot at være oplæsning af en anden gildemesters tale til at være noget - trods alt - personligt.

Og det personlige i gildemestertalen vil for mig altid stå som det væsentlige.

Gunnar

For de fleste gildebrødre står gildehallen som det centrale element i gildelivet - og det bør den efter min formening også være. For gildehallen er den kraftkilde, hvorfra vi gildebrødre gennem gildemesterens tale, de 5 min. Sct.Georg og ritualerne skal have den "opstrammer", de fleste af os behøver for i vor daglige færden så godt, som det er os muligt, at leve op til de krav, gildeløfte og gildelov stiller os.

I hvor høj grad gildehallen så indfrier vore behov og vore forventninger, afhænger i første række af gildemesterens tale til os - foruden, naturligvis, af hans/hendes evne til at få os til at lytte.

Enhver, der i kortere eller længere tid har røgtet gildemesterens embede, ved, hvad det vil sige - både psykisk og praktisk - til enhver gildehal at skulle møde gildebrødrene med en indholdsrig og meningsfyldt tale over et nyt emne, som på Sct.Georgs Gildets etiske grundlag kan inspirere og bestyrke gildebrødrene i deres arbejde med sig selv. Hver gang at skulle leve op til forventningerne om en belæring, der er lige så god som den forrige - og helst bedre.

Det er faktisk for stort et krav at stille til en enkelt gildebroder - et krav, der gør det stadig sværere at få gildemesterens embede besat med den bedst egnede, og som desuden bevirker, at der i gilderne afholdes færre gildehaller og flere møder uden gildehal.

Men det behøver heller ikke at være så besværligt for gildemesteren!

I Gilderne udover landet er der i tidens løb skabt - og

skabes stadig - værdifulde gildemestertaler til gavn og glæde for dem i det lokale gilde, der påhører dem - og ingen andre! Men skulle de gode og inspirerende ord, der bliver sagt i det ene gilde, blive mindre gode ved at blive gentaget fra højsædet i et andet gilde og af en anden gildemester? Naturligvis ikke - men hvorfor dog så ikke lave et system, der gør det muligt at benytte en værdifuld gildemestertale - eller måske blot dens tema - i andre gilder landet over og samtidig gøre den byrde, der hviler på gildemestrene, lettere.

Jeg foreslår landsgildeledelsen at iværksætte følgende:

1. Der udsendes en generel anmodning til gildemestrene i alle landets gilder om efter hver gildehal at tilstille landsgildekontoret (eller en anden instans, som man måtte betroe denne formentlig ret arbejdskrævende opgave) en kopi af manuskriptet til gildemestertalen - samt fotokopier af tidligere gildemestertaler i gildets regie i det omfang, dette materiale stadig forefindes.

2. Efterhånden som materialet indgår, forsynes det enkelte manuskript med et fortløbende nummer samt med en "etiket", af hvilken det i ganske få linier fremgår, hvad der er hovedemnet i den pågældende belæring.

3. Når den første og grundlæggende indsamling af manuskripter er sket, udsendes til samtlige gildemestre en fortegnelse over de foreløbigt indsamlede manuskripter med angivelse af nummer samt den korte temabeskrivelse. Det meddeles, at et eller flere manuskripter kan rekvireres

mod samtidig indsendelse af et beløb til dækning af fotokopiering og porto. (Ved en rimelig oprunding af de beløb, der dækker fotokopiering af det gennemsnitlige antal manuskriptsider pr. belæring i A4-firmat samt tilsvarende porto plus kuvertpris, vil det sikkert lade sig gøre at fastsætte bestemte totaltakster for fremsendelse af f.eks. fra 1 til 3 manuskripter).

4. Næppe nogen gildemester vil indskrænke sig til at øse af det materiale, der ligger i "banken". Mange gildemestertaler vil fortsat bygge på egen inspiration. Derfor vil der til stadighed tilgå "banken" nyt materiale, hvorom gildemestrene vil kunne orienteres ved udsendelse af supplerende lagerlister - f.eks. en gang om året.

Det er min overbevisning, at der er et påtrængende behov for en ordning som den her skitserede, men det bør nok tilføjes, at det er den idelige søgen efter et tema for gildemestertalen, som er den enkelte gildemesters største hovedbrud. Har han først fundet et sådant gennem "banken"s tilbud, står det ham jo frit, i hvilket omfang han vil følge det oprindelige manuskript.

Kgs.Lyngby, den 30 januar 1984

Herluf Lystrup Andersen
4. København.

ET RIDDERSVAR

Mener du at den etik, som gildebevægelsen bygger på, er et tilstrækkeligt grundlag for en livsanskuelse, eller har du uden for gildebevægelsen fundet andre værdier, der har været med til at præge din livsanskuelse?

For at kunne besvare det til mig stillede spørgsmål, har det været nødvendigt - før jeg kunne gå igang med besvarelsen - at stille mig selv nogle spørgsmål - nemlig:

Hvordan opfatter jeg personligt begrebet livsanskuelse?

Dette har givet mig anledning til mange overvejelser - hvoraf jeg vil fremdrage tre elementer:

At have en mening.
At have et ideal.
At lægge en linie for sit liv.

Mit næste spørgsmål bliver så:

Hvordan opstår en livsanskuelse?

For at kunne leve og virke og planlægge ens liv over længere sigt, må der tages stilling til tre hovedproblemer:

Hvad kan vi vide?
Hvad tør vi håbe?
Og hvad skal vi gøre?

Ens livssyn vil altid bero på to ting:

1. Hvilke problemer man står over for i ens omgivelser.
2. Hvordan man selv er indrettet til at klare disse problemer.

Der er vel næppe to mennesker, der lever i nøjagtig samme kår eller er sjæleligt indrettet på samme måde - afhængigt af dette er ens livssyn vel også forskelligt.

Da vi mennesker med tiden ændrer os sjæleligt og stadig får nye indtryk fra den ydre verden - vil ens livsindstilling vel også ændre sig!

Dette sker som oftest gradvist, men efter en sjælelig krise, der er foranlediget af voldsomme ydre begivenheder - kan det ske - at man pludselig forkaster sin tidligere livsindstilling til fordel for en anden.

Talrige indre og ydre betingelser spiller en rolle for - hvad man kommer til at tro på og hvilken livsanskuelse man får.

Her kan f.eks. nævnes ønsketroen.

Det man brændende ønsker skal være sandt, vil man lettere komme til at tro på, end det man ikke ønsker. Hvis man f.eks. stærkt går ind for, at der bør være retfærdighed til i en verden - eller at det gode bør sejre - vil det efterhånden let gå ind i ens tro - at der er retfærdighed til, og at det gode vil sejre.

Ønsketroen kan meget vel spille sammen med autoritetstroen.

Vi har nok alle visse autoriteter man tror mere på end andre. Jo mere følelsesbetonet og indtrængende disse autoriteter taler til os, des mere er vi tilbøjelige til at tro på dem - navnlig hvis det de siger er noget, vi på forhånd ønsker skal være sandt!

Sjælelige grundtræk hos de enkelte mennesker kan medføre, at de på forhånd er tilbøjelige til at indtage en bestemt holdning over for tilværelsen.

Der er f.eks. mennesker der ser mere lyst på tilværelsen end andre - hvilket vil farve deres livssyn. De vil nok være

mere åbne overfor værdier i tilværelsen og vil nok se mere optimistisk på mulighederne i disse værdier.

Andre er fra naturens side mere sortseende og er tilbøjelige til at give op på forhånd.

Det er vanskeligt at klarlægge om det er sjælelige medfødte anlæg - eller de ydre kår der spiller ind, men det der kan bekræfte om ens meninger og anskuelser er rigtige er vel nok fornuft og erfaring.

I gildebevægelsens etik finder jeg et grundlag der er mere end tilstrækkeligt at leve op til og tage som udgangspunkt for et sundt og positivt livssyn.

Men:

Ofte er det sådan at hvor man end i tilværelsen finder en positiv livsholdning, viser det sig, at den bygger på de samme menneskelige værdier.

Begrebet etik føler jeg er meget bredspektret - men har dog forsøgt at sætte det op som tre punkter:

Fornuftsetik

Følelsesetik

Viljeetik

Ingen form for etik kan give moralregler, som alle kan være enige om. Der vil altid hos mennesker være forskellige vurderinger af og forskellige meninger om - hvad der er til gavn for samfundet og for en selv.

Disse forskellige meninger vil også i stor udstrækning være afhængige af vore leveforhold.

At følelseslivet har stor betydning er der for mig ingen tvivl om. Svært er det - at komme til nogen endelig afklaring af etiske spørgsmål. Dette hænger sammen med vanskeligheden ved at lære at kende og forstå sig selv.

Når man efter en handling skal gøre sig sine motiver klart, er det uhyre vanskeligt.

Handlede man af egoisme - af medfølelse eller af pligtfølelse?

Dette er svært at afgøre - alle motiver kan have gjort sig gældende.

Erkendelsen af disse forhold kan dog i sidste ende lære os, at være mere åbne overfor vore problemer i forhold til vore medmennesker, og sammen forsøge at få problemerne løst.

Stigende indbyrdes forståelse - mennesker imellem - er for menneskeligt samfundsliv - nok vigtigere end moralske principper.

Astrid Lyngby

Sønderborg

Vi fik en gramofonplade i julegave med Pia Raug. Den rummer en række dejlige sange, men specielt een af dem er jeg meget glad for. Den udstråler en optimisme og en livsglæde så smittende, at jeg bliver i godt humør, hver gang jeg hører den:

REGNVEJRS DAG I NOVEMBER

Tekst: Ebba Munk

Jeg vil male dagen blå
med en solskinsstribе på,
vælge lyset frem for skyggen,
gi' mig selv et puf i ryggen,
tro på alting - selv på lykken
Jeg vil male dagen blå.

Jeg vil male dagen gul,
solen som en sommerfugl,
sætter sig på mine hænder,
alle regnvejrsdage ender,
der står maj på min kalender.
Jeg vil male dagen gul.

Jeg vil male dagen rød,
med den sidste roses glød,
jeg vil plukke kantareller,
løvetand og brændenælder,
leve i det nu der gælder.
Jeg vil male dagen rød.

Jeg vil male dagen grøn,
dyb og kølig flaskegrøn,
sætte tændte lys i stager,
glemme rynker, dobbelthager,
håbe på mit spejl bedrager.
Jeg vil male dagen grøn.

Jeg vil male dagen hvid,
nu hvor det er ulvetid,
købe franske anemoner,
for de sidste tyve kroner,
lytte til Vivaldis toner.
Jeg vil male dagen hvid.

Jeg vil male dagen lys,
strege ud og sætte kryds,
jeg har tusind ting at gøre,
klokken elleve femogfyrre,
blev november hængt til tørre.
Jeg vil male dagen lys.

Jørgen Fog

skriver i NYT fra Sct.Georgs Gilderne i Kronborg Distriktsgilde:

Mennesket har drømme, ideer, fantasier og en realitet. De tre første har i høj grad indflydelse på den sidste, men realiteten er hverken drøm, ide eller fantasi, men barsk eller kærlig virkelighed. De fleste lader deres virkelighed være drøm, ide og fantasi, og det giver ufuldstændige mennesker.

Bente Børre refererer fra Nordisk gildeudviklingsseminar på Kjesäter, Sverige 4.- 6. november 1983, heldigvis godt overstået:

Foredragsholderen, Ulla Berglin, (se Sct.Georg, januar nummeret side 10) som er politiker og tidligere spejderchef for pigerne i Sverige, fremhæver, at kun ganske få voksne spejdere deltager i politik eller påtager sig politiske hverv, og spørger: Er det viljen eller styrken, der savnes? Længere henne i spalten citeres A.C.Howards således: Hvorfor frembringer spejderbevægelsen så mange umodne mennesker? Læs selv videre...

Sågen er nok den, at vi lever gildebevægelsen mere på ideer, fantasier og drømme, end godt er. Ja, det er ikke nye ord, men helgeninden Therisia, der levede i det 16. århundrede, jeg citerer.

Hvad er gildebevægelsens realitet, hvordan lever du i virkeligheden dit liv, i gildet og uden for gildet? Formanden for verdenskomiteen for drenge- og piger, Henning Mysager, påpeger, at der trænges til en indsats, primært på lokalt plan, inspireret oppe fra via landsgildet etc. Det har man prøvet på i 50 år og er ikke blevet klogere. Paulli Martin vil lave kurser, idebreve, igangsættelseshvadvedjæg, og

deri er der intet nyt. Man gentager ideer, drømme og fantasier og sætter det på bibliotek, hvor det retteligt hører hjemme, eller skulle det have været brændt? Al reformation og ændring begynder hos folket, altså mellem de enkelte gildebrødre. Kommunikationen skal ske fra gildebroderen til ledelsen, ikke omvendt. Gildebevægelsens hierarki er et tydeligt tegn på reaktionær konservatisme, som er til fare for bevægelsen. Initiativet skal og må ikke komme ovenfra, men fra rødderne. Ledelsen skal koordinere og dirigere, ikke diktere i demokratiets beskyttende atmosfære.

Et af de farligste tegn i gildebevægelsen er dårlige gruppemøder uden realistisk indhold. Hvad tjener drømmene, fantasien og ideerne til, når det ikke bringes til virkelighed i dit liv og andres. Hvad skal der ske på næste gruppemøde. Skal I bare spise og hygge jer, eller planlægge hjælpearbejde eller medmenneskelige kontaktopgaver. Hvis grupperne bare er hyggegrupper, arbejder gildeledelserne forgæves. Der er intet at koordinere, intet at viderebringe, intet at føre en dialog på. Her er måske svaret på, hvorfor kun 25% af gildebrødre læser Sct.Georg. Er der i det hele taget noget at læse om. Jeg forudser, at endnu færre vil læse bladet, når sidetallet nedskæres. Når et blad bliver mindre, kan det betyde, at ytringsfriheden knægtes. Hvis I læser Sct.Georg, januar nummeret side 7, kan I tydeligt se og høre redaktørens suk. Jørgen Gjorup skal spare 40.000 kr på budgettet. Jeg ved, der er mange andre steder, man kan spare nævnte beløb. Iøvrigt kan man spare sig ind i en fornyet krise. De penge, man sparer på Sct.Georg, skal de bruges til den nye Spejderhøjskole, eller skal de ædes op af "idemateriale". Landsgildemesteren kommer i sin nytårsstatus, også i

Sct.Georg's januar nummer, ind på gildernes PR. I den anledning husker jeg en artikel i NYT's oktobernummer 1983; det var en pressemeddelelse om, at Gilderne skænker 50.000 kr til en døveskole i Malaysia. Det er ikke engang 10 kr pr gildebror! Det er saft-susemig en dårlig PR meddelelse. En god PR-pressemeddelelse ville være: Sct.Georgs Gilderne betaler 9 millioner kroner for at få bygget Spejderhøjskolen i Rold Skov.

Ja, det er lidt mere end 1000 kr pr gildebror, ca 1125 kr. Har vi råd til at lade være. Hvad koster næste gruppemøde i kulinariske nydelser, eller hvor mange penge bruger du om året til opretholdelse af vin-kælderens kvali- og kvantitet? Eller hvor mange flasker Gammel Dansk inhaleres der i forbindelse med Landsgildetinget dagen derpå. Bevares fest er fest, og det skal der til, men hvor meget kunne gilderne frembringe kontant ved at spare vinen til de store arrangementer og drikke vand. Sikkert mere end 20.000 kr på et landsgildeting.

Nå, men tilbage til udgangspunktet: Hvad kan du realisere af dine drømme og ideer ved hjælp af din fantasi og handlekraft?

Du står ikke alene, der er en hel bevægelse omkring dig.

Jørgen Fog.

FRI VILJE OG ANSVAR

En af mine bekendte, som har gået i skole i Sorø, fik engang uventet en dag til sin rådighed.

Så faldt det ham ind, at det ville være skønt en gang igen at trave en tur i Sorø-skovene. Han tog ind til Hovedbanegården og nåede lige akkurat et hurtigtog vestpå. Hurtigtogene holder jo i købstæderne, mente han. Men dette tog gjorde det i al fald ikke - han endte i Korsør!

Så tog han det første tog tilbage - uden at give sig tid til at se efter i køreplanen. Han nåede velbeholden hjem, men til Sorø kom han ikke! Det sidste tog standsede ikke i hans barndoms skoleby.

Jeg ærgrede mig noget, sagde han. Men jeg tog mig selv i nakken og sagde: Nu ødelægger du ikke dagen komplet ved oven i købet at bruge tiden til at være irriteret!

Han satte sig til at tænke på, hvordan denne oplevelse belyser problemet om menneskers frie vilje. Frit var han gået ind i toget, men da det først kørte, kunne han ikke mere hverken vende om eller stå af, hvor han ville.

Det samme gælder også i langt alvorligere forhold. Hver gang vi har brugt vor frie vilje til at træffe et valg, må vi bære følgerne. FRI VILJE og ANSVAR hører sammen - hvad et menneske sår, det skal han også høste.

Sv.Aage W.
i Gjængeposten
(17. København)

et riddersvar

Grundtvig har sagt, at menneske er ikke noget, man er, det er noget man bliver. Hvordan vil du fortolke denne udtalelse? Og kan gilderne være til nogen hjælp i denne forbindelse?

I 200-året for Grundtvigs fødsel var det ikke overraskende at få et citat af ham som spørgsmål, tværtimod, det var en stor glæde for mig.

Menneske er ikke noget man er! Kender man lidt til Grundtvig, så ved man, at han her i første halvdel af udsagnet, altså før man er blevet menneske, tænker på det alenestående individ. I moderne sprogbrug havde han måske sagt: det er somme masse-menneske. Grundtvig gør til stadighed opmærksom på, at mennesket tilhører Gud og fællesskabet og må søge folkeligheden.

Folkelighed er hos Grundtvig det at kende samfundets historiske baggrund, interessere sig for hvad der sker omkring en selv og med ens medmennesker - alt dette forenet med inderlighed og bygget omkring troen på Gud. I dag forstår vi ofte noget andet ved ordet folkelighed, f.eks. markedsøgl, men tænk på Grundtvigs udlægning, når ordet folkelighed bruges i denne rede-gørelse.

Menneske bliver man i kraft af andre og i kraft af, at man lever. Et andet sted siger Grundtvig, at man som menneske skal være sig selv og "Livets gådefulde rigdom og livets ødelæggelse" bevidst. Kun ved at anskue begge sider samt dig, bliver vi klar over livets mangfoldighed. Det at blive menneske i Grundtvigs forstand har intet med belæsthed at gøre, man kan ikke studere til menneske. Menneske bliver man ved at være sammen med andre og ved at have livsglæden ved dette samvær i sig. Fællesskab og folkelighed er

hos Grundtvig at blive menneske. Åbenhed og interesse for andre og over for livet må med her. Er vi ikke åbne og modtagelige kan vi ikke blive mennesker.

I fællesskabets og folkelighedens bud er også kravet om åbenhed. Mon vi moderne mennesker åbner os nok over for vore medmennesker - mod omverdenen - eller er vi os selv og vore egne cirkler nok?

Livsglæde - folkelighed - fællesskab - åbenhed, det er Grundtvigs recept. Sådan ser jeg det i hvert fald.

Når du er menneske eller er på vej - for hvornår er man menneske? - ja så kommer Grundtvig med det næste krav til dig:

Menneske først - Kristen så.

Igen og igen er det hos Grundtvig mennesket, der står helt fremme. Det menneskelige i hans livssyn er hans ønske for os - før budskabet om Gud. Det er vel fordi det at blive menneske, er noget vi kan arbejde med, men i forhold til Gud modtager vi. Her er ikke tale om at gøre sig fortjent - nåden fra Gud er tilstede, vi kan tage imod den, eller lade være - den er der lige fuldt.

Livsglæden får man ved at åbne sig mod det folkelige og mod fællesskabet, der bygger på det kristne grundlag. Kan man det og vil man det, bliver man menneske i grundtvigsk forstand.

Når man arbejder sig ned i de to spørgsmål, som jeg har fået stillet, dukker der nogle underliggende op, som for eksempel om Grundtvig og Sct. Georgs Gildet er noget, der kommer hinanden ved. Sagt anderledes, havde Sct. Georgs Gildet været noget for Grundtvig? Han der kæmpede livet langt for folkeligheden, livsglæden og mod det etablerede. Han anså fol-

keligheden for det bevægelige, det levende i et samfund af vågne og oplyste mennesker. Det etablerede var det stivnede og formaliserede samfund, hvor det var svært at ændre ved det bestående, og hvor nye tanker (Grundtvigs til eksempel) blev mødt med modstand - ikke blot Grundtvigs tanker blev mødt med modstand, også hans person.

I gildebevægelsen er det også svært at ændre ved det bestående. Vi er etablerede og rør ikke det. Tiderne ændrer sig, gildet består. Tænk blot på de kraftige diskussioner omkring sprogændringerne i vore ritualer. Nej jeg tror ikke gildet ville have været noget for Grundtvig.

Men omvendt, kan Sct. Georgs Gildet bruge Grundtvig? Det kunne være interessant at se på. Hvis vi skal videre - ud af den indesluttethed i eksteriorer i, kan vi efter min mening hente hjælp i Grundtvigs tanker om folkelighed og livsglæde. Grundtvig er dybt forankret i troen på mennesket, folkeligheden og Gud. Det er ikke så fjernt fra gildet. Kun mangler vi måske folkeligheden, tør vi være folkelige?

Hvis vi i gildebevægelsen arbejder for at bryde med det etablerede og stivnede ved at erkende, at tiderne ændrer sig og at intet kan forblive uændret - kan vi til dette arbejde finde støtte hos Grundtvig i hans tale om åbenhed. Folkeligheden, fællesskabet og livsglæden kommer så af sig selv, og selvhøjtideligheden forsvinder. Grundtvig til støtte for gilderne tror jeg på, for meget af det, Grundtvig står for, kan vi bruge.

Det sidste spørgsmål, om gildebevægelsen kan hjælpe een med at blive menneske, har jeg egentlig allerede sagt noget om. Men måske skulle jeg prøve at sige noget om det ud fra mig selv og fra mine personli-

ge synspunkter.

Denne del af spørgsmålet er det nemmest at svare på. Man kan jo kalde denne del for bekræftelsesdelen - selvbekræftelsen, og så lade det blive ved det. Men samtidig har vi et krav i gildet om ærlighed, og jeg har talt meget om åbenhed, så jeg er ikke sikker på, at jeg her i bekræftelsesdelen af spørgsmålet kommer på stikordet. Men positiv kritik hører vel også til her.

Egentlig mener jeg vel nok, at det med at blive menneske, er noget man skal gennemtænke og arbejde med selv og praktisere der, hvor man færdes. Det er det enkelte menneskes holdning og livsglæde, der skal smitte af og rive andre med. Gildet burde være et sted, hvor grobunden for noget sådant var bedre end så mange andre steder, hvor mennesker mødes.

De enkelte gildebrødre (-medlemmer) bør være klar over, at Grundtvigs recept indeholder krav til hver enkelt af os om livsglæde, folkelighed, fællesskab, og åbenhed for at det menneskelige kan gro, og vi kan blive mennesker.

Er disse ting altid til stede i gilderne? Hvis ja, så er der megen hjælp at hente i gildet og blandt gildebrødre.

Vi bør alle i gildet - det har vi lovet - bruge et sværd mod det onde i os selv. Her hos Grundtvig findes et sværd - brug det til gavn for det at blive menneske, og bekamp det stivnede, forbenede og lad os i stedet åbne os, sammen med gildebrødrene og andre mennesker mod livsglæden, fællesskabet og folkeligheden - et værdigt mål for mennesker og et minde for Grundtvig her i 200 året for hans fødsel.

Ib Arne Christensen
Nordborg

Når man møder en person af det modsatte køn, om hvem man synes så godt, at man sammen med vedkommende planlægger en fælles fremtid, er der forud (som regel) gået en "prøve-periode", sommetider kaldet forlovelsestid.

I denne tid når de fleste par at "prøve hinanden", forsøge om man kan arbejde sammen i dagligt samvær, om man har fælles interesser, fælles livsholdning herunder holdning til religion, politik, børneopdragelse o.m.a. Mange supplerer i dag med, hvad man pænt kan kalde en "fysisk test".

Ret ofte afhænger succesen af, hvor og især hvordan man mødte hinanden: var det under fælles anstrengelser, fælles kursus, på arbejdspladsen - eller, var det f.eks. til en fest, hvor begge parter var påvirkede af stemningen og det kulinariske?

Hvis begge synes, at man har fundet "den rigtige" at dele livet med, når man måske frem til alteret og lover her hinanden at leve sammen "i medgang som i modgang" - man indgår en (ægte-) pagt.

Fremover er så stadig at håbe, at de rigtige partnere har mødt hinanden.

Således - mener jeg - er det også at gå ind i Gildebevægelsen:

Man møder f.eks. en gildebroder privat eller på anden måde, man har den fysiske, spejdermæssige baggrund (underforstået, at også "ånden skulle være rede"), man diskuterer med sin forbindelse, man får oplysninger, man bydes måske med til et gruppemøde, møder flere af "slagsen", synes måske, at det er rare mennesker, synes de arbejder for en positiv sag, regner med - da de også har været spejdere - at der må man da kunne falde til (spejdertiden blev måske sluppet for tidligt ?).

Men: Måske starter man med at møde gildebrødre i festligt lag, det være sig ved afsluttende jubelfest efter loppe-marked, fødselsdagsfest, julekomsammen og lignende.

Nå, da, da - her er liv og glade dage, joviale skulderklap, sange og skåler! Det må være noget for mig, her slapper vi af fra dagens stress og kan nyde tilværelsen formedelst et beskedent kontingent. Selv efter den månedlige, højtidelige gildehal, hvortil man så senere føres frem som svend, "nyder man jo blot livet" bagefter - så det "højtidelige" skal såmænd blot "overståes".

Godt nok taler man også om forskellige jobs på en "farm", lidt spejderløb, lidt goodturn o.m.a. - men, det klarer jeg nok også, når den tid kommer - lad mig blot komme inden for rækkerne!

Ingen problemer med det. Familien er jo også informeret om "det par møder" om måneden, og - Herregud - jeg er jo kun "forlovet", såkaldt svend - foreløbig. Jeg kan trække mig ud af det, hvis de skulle kræve andet og mere!

MEN: Her har vi nok den fundamentale fejl i vort gilde-mæssige "parforhold", de måske manglende, alsidige informationer fra "forældrene" om gildebevægelsens etiske og arbejdsmæssige KRAV til vor nye partner(ske), d.v.s. krav om

selv at yde for at kunne nyde

selv at bræge for at kunne præge

at acceptere partners præmisser

at give af sig selv for at få igen fra partneren

at gøre mit bedste for at holde gilde-ideen i live -

at vedligeholde samlivet på
pagtens/løftets grundlag.

At være med til at løfte i
flok de fælles opgaver som i
spejdertiden.

Lønnen kommer da af sig selv !

PS.

At aflægge gildeløftet er at
indgå en pagt med gildebevæ-
gelsen, og hvad den står
for.....

Kaj i NØGLEN (Næstved, Stege
og Præstø).

Det er klogt at betvivle me-
ninger...
- men det er tåbeligt at skæn-
des om kendsgerninger.

Du skal ikke undervurdere dig
selv...
- masser af andre vil gøre det
for dig.

Bekymringer er som en gynge-
stol...
- de holder dig beskæftiget,
men fører ingen steder hen.

Hvis du mangler argumeng-
ter...
- så prøv med skældsord.

Man skal ikke græde over
spildt mælk...
- de fire femtedeale er vand.

Hvor er det skønt at lave in-
gen verdens ting...
- og så hvile godt ud bagef-
ter.

Hvis det går for let, så pas
på...
- måske går det ned ad bakke.

Op til jul hørte jeg noget i
radioen, som gav mig en del at
tænke på:

Gennem de sidste mange år har
jeg i Sct.Georgs Gilderne hørt
tale om, at socialt hjælpear-
bejde var der ikke brug for,
fordi velfærdssamfundet havde
overtaget de funktioner.
På trods af det, blev der fra
bl.a. Kirkens Korshær og andre
hjelpeorganisationer i radi-
oudsendelsen givet udtryk for,
at der var mange, der sultede.
Organisationerne uddelte jule-
pakker og andet, og alligevel
mente de ikke, de havde penge
nok til det, der var behov
for.

Og så var det jeg kom med mit
"dumme spørgsmål": Vores hen-
visning til, at der ikke er
behov for den slags hjælpear-
bejde for Sct. Georgs Gildet;
er det simpelthen et udtryk
for vores magelighed, gider vi
ikke, er det nemmere blot at
sige, at det er der ikke brug
for. Vi har et velfærdssam-
fund, der sørger for alle.
Eller har vi simpelthen ikke
fingeren på pulsen, følger vi
ikke med i, hvad der sker, har
vi ikke opdaget, at der er
dette behov.

Hvad kan vi gøre ved denne si-
tuation?

Gunnar

SIDSTE STIK

Alderdommens
trumfkort er
at vide,
hvad man skulle
have gjort
i tide.

D.Dynnesen

Kirsten Bagger skriver i Vordingborg Gildernes blad:

Næsten hver gang vi mødes, taler vi om til- og afgangen i vore Gilder.

Der diskuteres også "gamle" gildebredres accept af nye, eller måske mere hvordan de nye medlemmer opfatter os gamle. Jeg har været gildebredder i snart 18 år, og jeg husker endnu tydeligt, hvordan jeg famlede rundt i de første år. Jeg håbede altid på, at jeg ved samværet efter gildehallen "trak plads" ved siden af nogen fra min gruppe, ellers sad jeg meget isoleret, følte jeg.

Jeg kan også huske, at der til hvert eneste landsgildeting siden, er blevet diskuteret optagelseskriterier.

Een gang kontingentbetalende spejder - bare i et års tid - og du lukkes ind i folden.

Nu har vi jo mulighed for at lukke andre indenfor, men disse andre har vist i 90% af tilfældene haft med spejderarbejdet at gøre på voksenbasis som gruppestyrelsesmedlemmer. Vi er da heller ikke i stand til at udpege de medlemmer, der er optaget efter pgr.4 blandt vore gildebredre.

Ved sidste landsgildeting var der forslag om, at de personer, der skulle optages efter pgr.4 b-c, skulle have deltaget i gildets arbejde i 1 år inden optagelsen, men dette nedstemte vi. Vi var nogle der mente, at dette var unødvendigt, da det jo faktisk skete alligevel. - Men dette år kunne jo være brugt til at man kunne se hinanden lidt an - her tænker jeg ikke så meget på, at vi gamle skulle vejlede den nye og finde vedkommende tung nok, men omvendt - den

eventuelle nye skulle vejlede os andre og gøre op med sig selv, om vi var tunge nok - om det var en bevægelse, man ville gå ind i og gøre en indsats for og måske gøre bedre. - Nye koste fejrer jo på en anden måde end den gamle slidte, der ikke altid når at få skidtet med i den side, hvor den bliver brugt mest.

Derfor skal den gamle kost da ikke kasseres - den er stadig god nok med de hår der er tilbage - den skal bare vendes i den rigtige retning - ligesom den nye skal slides til, før den er helt effektiv.

Men til- og afgangsstatistikken - hvad kan man se ud af den?

Afgang - kan man se hvilke alderstrin, der udmeldes? - Er det dem, vi har fået optaget for unge? - for afhængige af mindre børn og egen uddannelse? Er vi andre for påtrængende over for dem med krav om mere deltagelse end de kan magte, så de derved føler, at de ikke yder nok - og så udmelder sig? Er det pgr.4 medlemmer, der udmelder sig? Det tror jeg næppe!

Er det dem, hvor ægtefæller ikke er enige om fritidsarbejdet? Der udmeldes også flere mænd end kvinder, og der optages flere kvinder end mænd.

Hvad siger styrketallene for spejderne? Er der flere piger end drenge? Vist ikke nævneværdigt!

Men findes der så flere broderordener end søsterforeninger? Er det kvindefrigørelsen? Er det travle businessmen, der efter en række inaktive år, endelig beslutter at udmelde sig? Er det arbejdsledige, der er psykisk ude af balance? Eller andre interesser slet og ret?

Hvis vi skal bremse udmeldelserne, må vi vide helt konkret, hvorfor man melder sig ud. Fødselstallene har i flere år været katastrofalt dalende - men spejderkorpsene har tilgang. Dette er da ret så optimistisk. Vore idealer lever stadig.

Jeg er overbevist om, at gildebevægelsen vil leve i de næste 50 år også, - vi har mange aktive m- og k-er. Vi skal vel ikke være mange, for absolut at være mange - vi har måske nået den mæthedsgrad, vi fortjener, efter de tilbud vi giver.

Inden længe skal vi afholde gildeting, og vi er jo allerede igang med at overtale medlemmer til at overtage ledelsesposter, så vi kan få andre koste i brug. Vil det ændre noget?

Efter et folketingsvalg stod der på en graffiti: "Hvis et valg kunne ændre noget, var det forbudt!"

Kirsten Bagger

EEN GANG SPEJDER - ALTID...

Husker du sommerlejrene da du var spejder? - blandt de bedste minder fra disse er vel lands- og korpslejrene!

Nu er chancen der for at genopleve disse dejlige barndoms- og ungdomsminder.

DDS afholder korpslejr i dagene 23. juli til 1. august 1985. Det er langt udi fremtiden, men planlægningen er i fuld gang.

Landsgildekansler Finn Ejboe har lovet at løse PROVIANTopgaven. Der påtænkes oprettet 6 - 7 underlejre med bl.a. hver sin købmandsforretning med 30 ansatte "komisser".

Det ville være spændende om gildebrødre fra hele landet kunne bemande disse forretninger - gerne med 30 fra een by eller eet distrikt e.l., således at forretningen kunne bære byens eller områdets navn.

Planlægningen af denne del af korpslejren skal være tilendebragt inden udgangen af juni måned i år - så hvorfor ikke tage denne chance for at opleve kammeratskabet med gildebrødre fra andre gilder end dit eget.

KÆRE GILDEMASTER! Ved hvert arrangement i DIT gilde, har DU vel lejlighed til, at komme med forskellige oplysninger og meddelelser til dine gildebrødre - vil DU nævne denne opgave her i foråret?

På forhånd TAK.

Skulle der være interesse for at bestride nogle af disse jobs, og samtidig selv få en pragtfuld ferie - hvor bl.a. også husmoderen bliver fri for madlavning, så henvend jer venligst til:

Landsgildekansler FINN EJBOE
Guldbækvej 66
9230 Svenstrup J
tlf.: 08 38 51 79

23 april

